

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Det här är en digital kopia av en bok som har bevarats i generationer på bibliotekens hyllor innan Google omsorgsfullt skannade in den. Det är en del av ett projekt för att göra all världens böcker möjliga att upptäcka på nätet.

Den har överlevt så länge att upphovsrätten har utgått och boken har blivit allmän egendom. En bok i allmän egendom är en bok som aldrig har varit belagd med upphovsrätt eller vars skyddstid har löpt ut. Huruvida en bok har blivit allmän egendom eller inte varierar från land till land. Sådana böcker är portar till det förflutna och representerar ett överflöd av historia, kultur och kunskap som många gånger är svårt att upptäcka.

Markeringar, noteringar och andra marginalanteckningar i den ursprungliga boken finns med i filen. Det är en påminnelse om bokens långa färd från förlaget till ett bibliotek och slutligen till dig.

Riktlinjer för användning

Google är stolt över att digitalisera böcker som har blivit allmän egendom i samarbete med bibliotek och göra dem tillgängliga för alla. Dessa böcker tillhör mänskligheten, och vi förvaltar bara kulturarvet. Men det här arbetet kostar mycket pengar, så för att vi ska kunna fortsätta att tillhandahålla denna resurs, har vi vidtagit åtgärder för att förhindra kommersiella företags missbruk. Vi har bland annat infört tekniska inskränkningar för automatiserade frågor.

Vi ber dig även att:

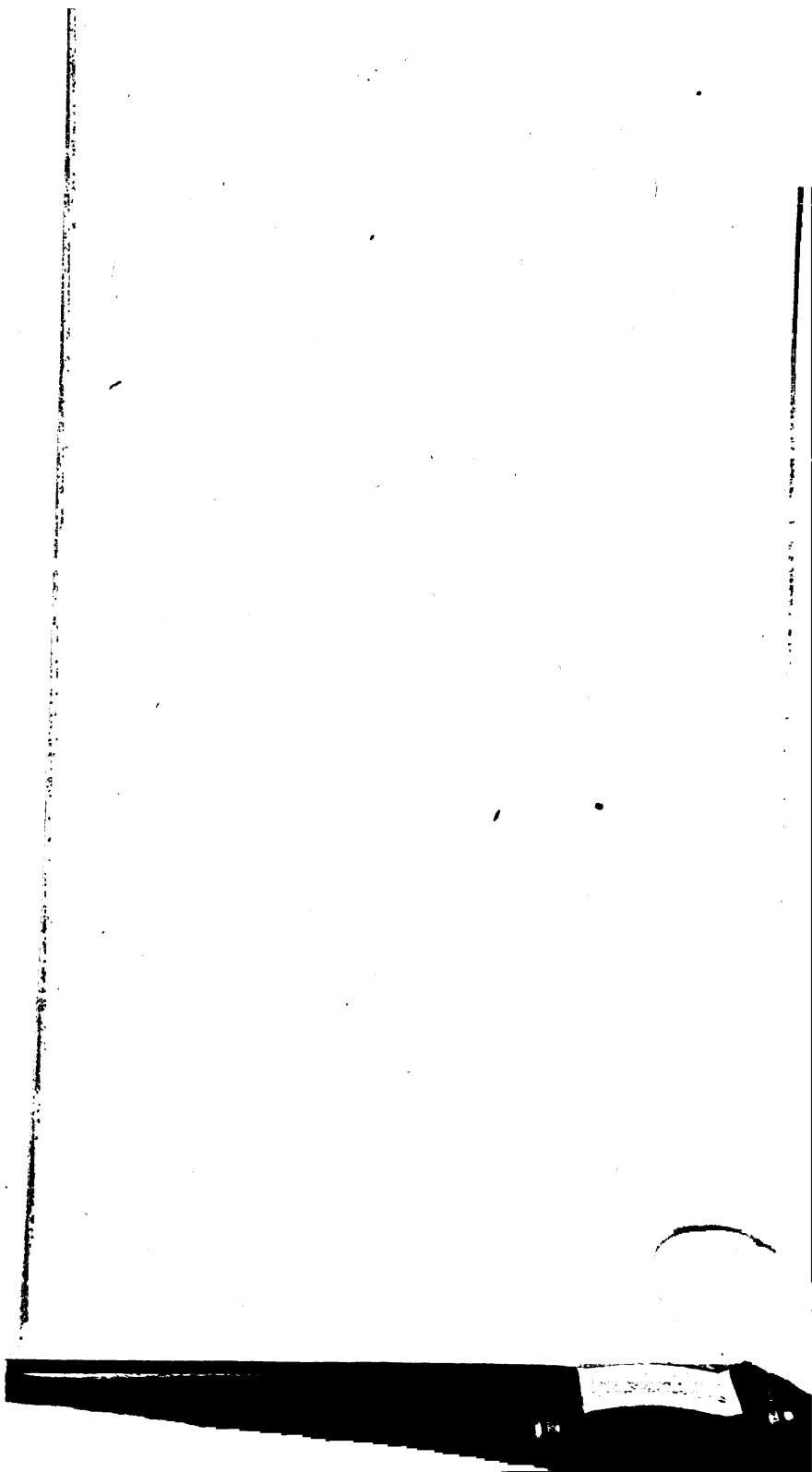
- Endast använda filerna utan ekonomisk vinning i åtanke
Vi har tagit fram Google boksökning för att det ska användas av enskilda personer, och vi vill att du använder dessa filer för enskilt, ideellt bruk.
- Avstå från automatiska frågor
Skicka inte automatiska frågor av något slag till Googles system. Om du forskar i maskinöversättning, textigenkänning eller andra områden där det är intressant att få tillgång till stora mängder text, ta då kontakt med oss. Vi ser gärna att material som är allmän egendom används för dessa syften och kan kanske hjälpa till om du har ytterligare behov.
- Bibehålla upphovsmärket
Googles "vattenstämpel" som finns i varje fil är nödvändig för att informera allmänheten om det här projektet och att hjälpa dem att hitta ytterligare material på Google boksökning. Ta inte bort den.
- Håll dig på rätt sida om lagen
Oavsett vad du gör ska du komma ihåg att du bär ansvaret för att se till att det du gör är lagligt. Förutsätt inte att en bok har blivit allmän egendom i andra länder bara för att vi tror att den har blivit det för läsare i USA. Huruvida en bok skyddas av upphovsrätt skiljer sig åt från land till land, och vi kan inte ge dig några råd om det är tillåtet att använda en viss bok på ett särskilt sätt. Förutsätt inte att en bok går att använda på vilket sätt som helst var som helst i världen bara för att den dyker upp i Google boksökning. Skadeståndet för upphovsrättsbrott kan vara mycket högt.

Om Google boksökning

Googles mål är att ordna världens information och göra den användbar och tillgänglig överallt. Google boksökning hjälper läsare att upptäcka världens böcker och författare och förläggare att nå nya målgrupper. Du kan söka igenom all text i den här boken på webben på följande länk <http://books.google.com/>

GIFT TO
THE LIBRARY OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
OF NORDISKA BOKHANDELN
THROUGH MR. OLOF HIRSCH

11/11/11

11/11/11

11/11/11

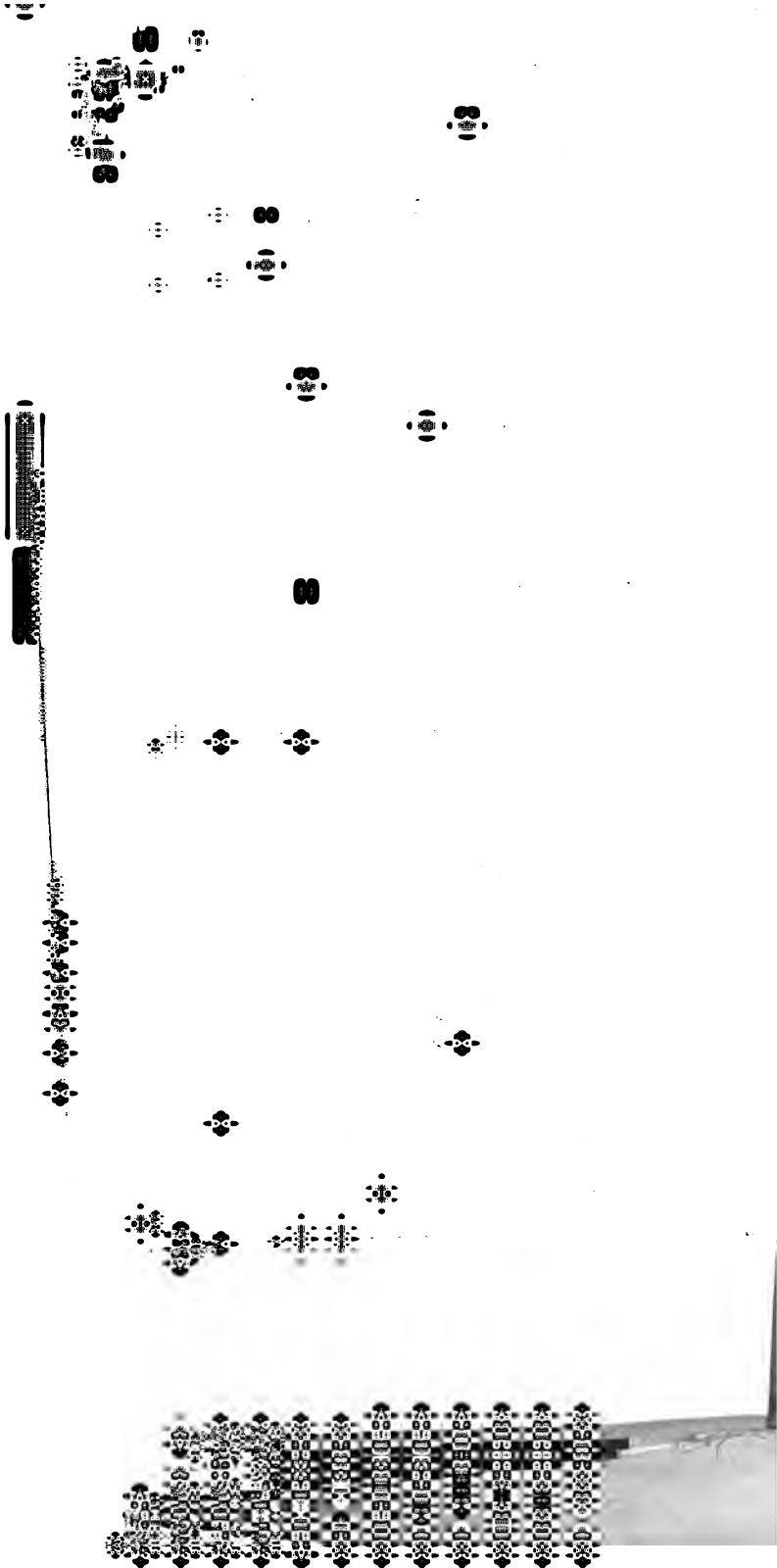
11/11/11

THE NEW YORK

OF THE CITY AND COUNTY OF NEW YORK

Vol. 10. No. 1. New York, 1850.

1850

THE NEW YORK

RECORD OF THE

1850

1850

1850

1850

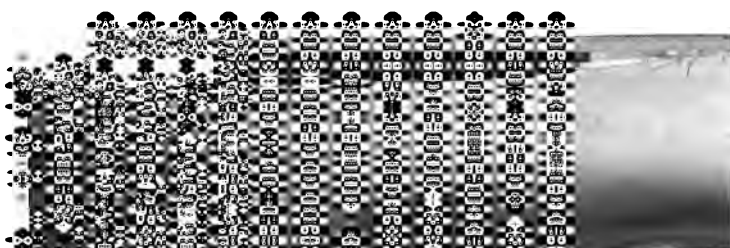
1850

1850

1850

1850

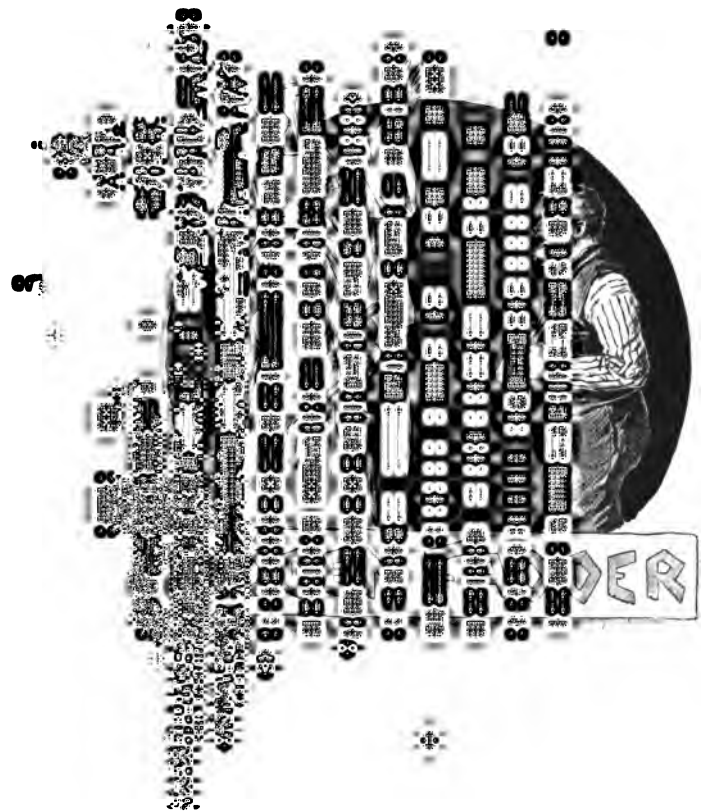
1892.

PT 9735
D6
1892

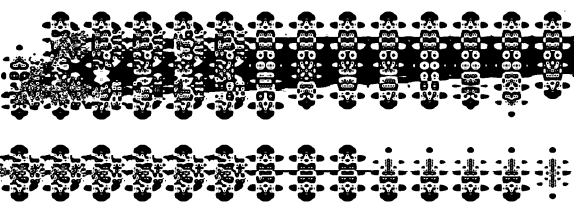
na, allego-
personer i
föregång.

STÄNSOR. BAD-
vedje vid en

ster ett gruf-
 uga. Det är
 uingom börjar

(statet). GRUF-
 adstigande).

er det de

nat antalet
urnal.)

an! Sådan
en duktig
en grinade
Och hvad
till mina
ingenting
samma samvete,
lite under-
b, far heta
och det är
ackra näsa,
skriker han
uten hand
vyss, grin-
vad jag är
Låt se:
den tolfte,
Nisse...
Han måste
prest och
sig omkring

... i grufvan.)
... i afgrunden,

... m?

... a, ja, en liten
... te.

... agar jag dig,

... din hustru.
... te göra rätt

... h uppehåller

... i dag stanna

... stätt fadder
... fadder at alla

... har ni haft af
... et... det der
... Man står bara
... rerr gruffogde,

... packa dig du
... nat. (Går till

... Om jag hade
... det hufvul...
... , när himlen
... till fadder at

... könen.

... kommer folket
... id någon till

igkurre?
t väggarna.

m det, era
tt...

en af er,
fadder åt

lringaste?
er.

esvara sig?
ragande sig

dig, kära

ta med er.

ha, ha, ha!
er skrott och

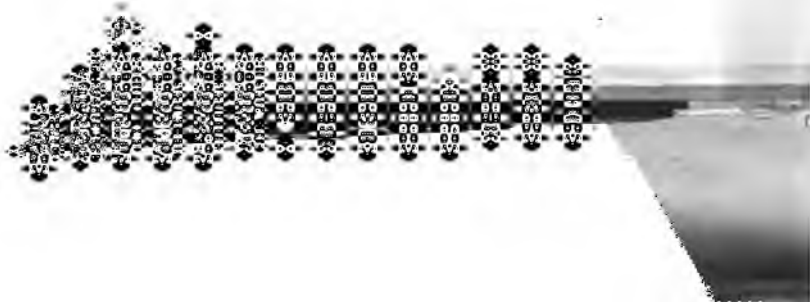
i hvardera
skulle...
fatta fattiga
i himlens
jag i hast

nöden —
(Högt.) God
till i dag,

svägen och
godt pris.

han behöfver
... Flickan
... prästen
... för polisen
...
...?
... illa sjuk,
... ger på sitt
... sig in hos
... skildt tacka
...
... st. Saken
... en son på
...
... det.
... h niskor blifvit
... hör du det,
... miste på oss
... all stå fadder
...
... Det står
... skrufvar, utan
... h det genast,
...
... möjligt!
... det omöjligt?
...
... måste upp till
... man jag kom,
... Morgens därför,

Skall jag da
än är det da
Försmädd
vem skall jag

ia.) Vill

syns).

den öppnar sig.
många lampor.
sig och scenen

hufvudbonad, i
skuldrorna

passagerare?
talsla på?

hur får jag
fråga?

!... Men ur-
möjligt. (Vill

hjelpa dig.

... men bara

ting att frukta,
nkturerna varit
pperliga affärer

... Här har det
ast jern och trä-

pris på kolen,
ner och värmer
... det är väl

aska varma och

är något som
hjelpa mig...

h hjälpt
en enda
är inte

bara ni
något i
fa lefva,
pengar
att det

är för
af för

än kasta
stå vid
och han
vid fot-
hvad du
frisk som

sängen?
för dig.

Bruks-
har för-
vit artist.
den äldre
af med
är synd
pepparn

et har så

så stora
är mitt

et mesta är det
för att nu åter-
bege dig af till

till praktiken.
(er). Nej, men
tycker jag om.
hennes.
dotter.

m falla en på
e ... Tror du
ft!
och följ mig i

Det var en
g känner mig

h gammal och
nga så der efter
var därför så
inte är städadt

fa stå fadder

Inte går det

ill veta att jag

... Ni skulle

så, var nu så
stugan och går

Kapitel

sin stackars far-
smugit mig från

akerna . . .
sluta min

Theodor!

Men ni,
är då inte

mitt ord
konsten,
hållit mitt
in faders

öna dotter

rens trog-

mig sjelf,
landtflicka

än du är,

rig må bli

warefter han

es, liksom i

ta för mig.

rtat! (Blir

det af din

är sig emot

Hur ledsamt
 att bjuda
 vin?
 en gjort stora
 ej flera tusen
 erna är riktigt

ket.
 lilla sötunge.
 n, kära gufar.

den åt Knut).
 lille.
 g skall också
 ad säger jag?
 er nog hvad

, var hederlig
 jag besvarar;

Rätt näpna
 för den, med

ken, som ännu
 er betyda?...

den vackra

Ni vet ju att
 annan än jag
 asken, som nu
 äro minsann
 (är se Theodor.)
 ss säkert med

den vackra

and). Hur
vårt för att

son.

orl Hvad

... Någon
ag honom
nödöpp...
du, fadder
er.

vars bygg-

ren.

bättre ner.

gan).

un lika dålig

ek?

legat flere

farligt sjuk?

ara?

rr gufar!

en, och jag

et, kanhända

la han blott

Ja min hjessa
och jag ska
(nom.)

80 måste hända!
 81 and, ty äfven
 82 du kan säga
 83 ufvudet eller

...terna... gif
...väl inte för
...inte så bister
...le sluka hela

... inte är rädd
... för ... Det är
... af allmän-

och tillhör något
och göra alla

Det är obegrip-
ligt... det
jag.

... till ... Jag är
... gufar adels-

Det är roligt att höra

...da folk med
... nu.

qvisten ...
 a sommar-
 har flanell
 skönt! ...
 är jag lof?
 kavaljer ...
 läkare nu

och finnes i
 örren. Det
 nyss fått in.
 san dag och
 komma fram
 i venstra
 östra ...
 att dröja till
 na.
 minst för-
 ligger kvar
 med falkögon
 till venster;

Den ett prydligt

uset).

ing icke, men
lycka har jag

honon, men
artist och icke
hans brorsdotter,
ka jag lyckats
olf, din onda

säg mig, om
nande? (Enst
är förfärligt
icke dö utan

(i trädgården).

vid fötterna!
far blir snart
honon, jag!
sak.
schvad skall jag
krut i ett glas
medikamentet.

m? Jag måste
gonblicket blir
uset.)

glödande
nat än en

(er).

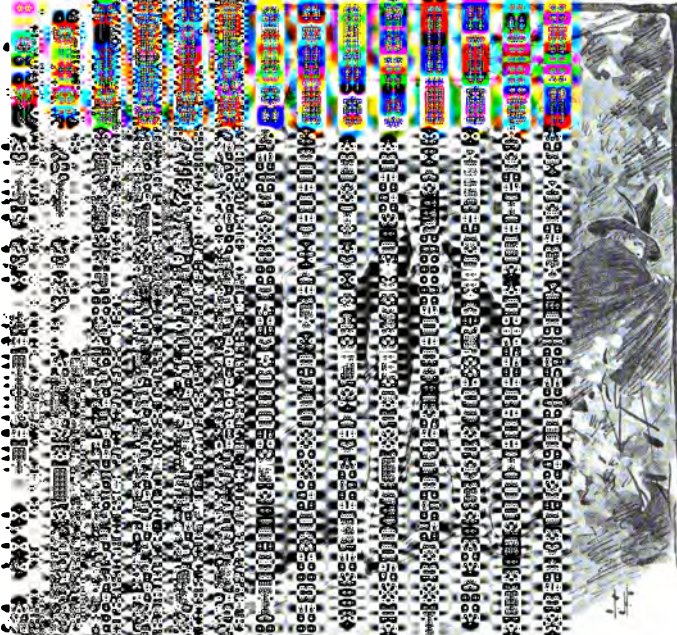
skrin, som

ig Hagel.)

tt ansigte.

så framt

(Aflägsnar

THEODOR (*med blicken stadigt fäst på den hotande*).
Usling! Jag fruktar hvarken dig eller din kula. (*Vill skynda
efter honom.*)

TRÄFF (*framträder bakom Theodor och riktar en pistol mot
honom*). Inte ett ljud eller språnge jag hufvudskälen på er!

THEODOR (*vänder sig om*). Hal (*Träff aflägsnar sig på
samma sätt som Hagel.*) De bofvarne! Men jag skall följa
deras spår, och de skola ej undkomma mig. (*Skyndar efter
dem.*)

Adertonde scenen.

ERNST. KNUT. FLERE AF BETJENINGEN (*komma
glada ur huset*).

ERNST (*till betjenterna*). En mängd af herrgårdens under-
hafvande ha samlat sig utanför trädgårdsgrinden, oroligt vän-
tande. Kalla dem nu hit och säg dem, att en stor glädjedag
ska firas i dag. (*Några af betjenterna skynda bort.*) Hvar är
Theodor? (*Till en betjent.*) Sök reda på herr Theodor och
säg honom, att all fara är förbi och att hans far genom ett
underverk blifvit räddad. (*Till Knut.*) Och det är du som
återgifvit honom lifvet?

KNUT. Ja, visst tusan är det jag som gjort det . . . hvem
skulle det annars vara?

ERNST. Men huru? . . . På hvad sätt?

KNUT. Ett skedblad krut, vet jag!

ERNST. Det låter otroligt.

KNUT. Hvarför det? . . . Krut användes nu mot alla
sjukdomar i dessa oroliga tider.

Nittonde scenen.

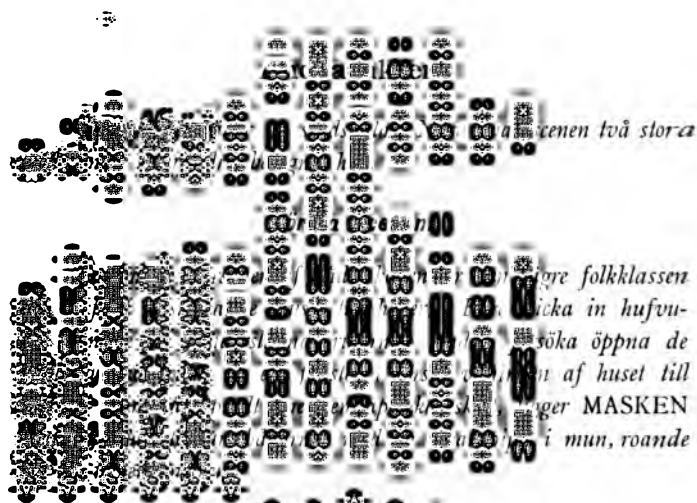
DE FÖRRE. GRUFARBETARE och LANDTFOLK af
båda könen.

ERNST. Välkomna, godt folk! Låt edra fröjdesånger
skalla. Öfverlemla er i dag helt och hållet åt glädjen —
er far och patron är i dag återsteld till helsan!

...a R. D. F. (visande

ande hattar
luften).

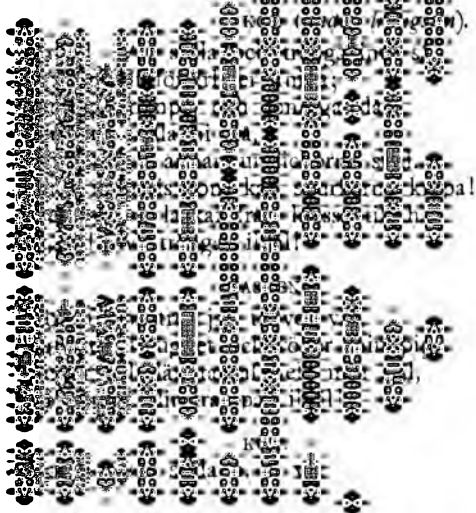

...nen två stora

...re folkklassen
...icka in hufv-
...öka öppna de
...n af huset till
...ger MASKEN
...i mun, roande

... vilse o. s. v.

emot...
... men
kan sätta

Hör på,
biktorn, ty

gsnar sig.)
middagar

potekaren
r jag...

edodor!...

amma, och

och nu är

af okänd
sne sedlar,
ger brefvel

herr Theo-

u... Sin

ANNA. Då är det visst från herr Ernst, som har ett så godt hjerta.

THEODOR. Nej, min hederlige kusin har ingenting att ge... Se mig i ögonen, Anna!... Du har ännu ej lärt dig förställningskonsten.

ANNA (*förlägen*). Herr Theodor!

THEODOR. Du slår ned ögonen... du rodnar... det är du som skickat mig brevet med denna penningssumma.

MASKEN. Hvad skall det nu bli af?

THEODOR. Det är din farbrors pengar?

ANNA (*stammande*). Ja, farbror är nu så rik, att han...

THEODOR. Och det är på din förbön han sändt mig dem?

ANNA (*som förut*). Ja... förlåt, förlåt mig!

THEODOR. Du återtar dina sedlar och ger dem till din farbror... jag kan ej mottaga några gåfvor.

MASKEN. Kors, en sådan toker!

ANNA (*tager sedlarna*). Farväl, herr Theodor... (*Med bruten röst.*) Er stolthet är större än er kärlek... (*Brister ut i tårar.*) Farväl! Farväl! (*Närmar sig stapplande husporten.*)

THEODOR (*skyndar efter henne*). Anna, du måste höra mig!

MASKEN. Så'na der goda varelser ha ingenting på jorden att göra... också brukar jag helst lägga vantarne på dem.

THEODOR (*till Anna, som han söker lugna*). Hvad är kärlek, om man ej har aktning för sig sjelf?

MASKEN. Men den oförfärdade ungdomen har en så förtvifladt stark helsa... jag hade god lust att skicka en skarlakansfeber på dem.

THEODOR. Du förstår mig då och är ej längre ond på mig?

ANNA (*torkar bort tårarna*). Nej, ack nej!

THEODOR. Och du älskar mig som förr innerligt och troget?

ANNA. Innerligt och troget! (*Kastar sig i hans famn.*) I lif och död!

MASKEN. Ah! De arma människorna, hvad de bråka för ingenting. (*Drager sig från fönstret. Anna och Theodor slita sig ur hvarandras famn, skyndande hon in i huset och han ut åt motsatt sida.*)

Alla efter-
me.

ingen af
des.

ande har

tänka nå-
a fall, att
stölden

att därför
att en
sätt som

stämplat

sidor ...
men aldrig

ända för-

måla målare
nyttigare
måla träd
men? Och
kligt full-
ge ända
för samma
kraste tak

är under-

penningpåsar).

ä angla flicka.

herreman med
guldkrycka, in-
riturnellen med

florerar.

Nio och nittio
Bär in
Jag har gjort
... det är
(se brukspatron.)
med en liten
ännera litet mer

sa går det väl
finner, fortfar

loktorn ... det
... ännu dum-
... jag mindre
... just deri ligger

BRUKSPATRON. Ni har inom en kort tid tagit lofven af alla läkare... Ja, man reser från Stockholm enkom för att rådfråga er.

ERNST. Sjelfva de promoverade läkarne nödgas medgifva, att maken till er diagnostiska blick finnes icke... vid sjuksängen är ni fullkomligt allvetande.

KNUT. Jo, jag menar det.

ERNST. Ni kan bestämdt se om den sjuke kommer sig eller ej.

KNUT. Ja, det kan jag, det.

RUDOLF (*försämdligt*). Nå, höglärde herr doktorn är väl också en lika stor kirurg och lycklig operatör, förmodar jag?

KNUT. Ja, min herre, en ganska lycklig operatör... Jag har satt lång näsa på en och annan förhoppningsfull arftagare.

BRUKSPATRON. Nå, ämnar ni bosätta er här i staden?

KNUT. Nej! Bara jag väl kurerat det här goda folket, som de äro sjuka till, så ärnar jag företaga samma operation med folket i de öfriga landskapen.

BRUKSPATRON. Än era anhöriga?

KNUT. Min hustru och lilla Nisse bo på landet... det är alltid säkrast att ha sin hustru på landet... Men ni, herr brukspatron, hvad gör ni i staden?

BRUKSPATRON. Ack, det är för den olyckliga affärns skull, som ni vet.

KNUT. Ja, jag vet... Hur stor var hela förlusten?

ERNST. Omkring tjugu tusen riksdaler, omyndiges medel, som farbror nyss fått in.

KNUT (*glad*). Inte mer!... Är ni i knipa, herr brukspatron, så kurerar jag er genast... hela min kassa står till er tjänst.

BRUKSPATRON. Nej, nej, min hedersvän!... Det kan jag omöjligt gå in på.

KNUT. Ni är en frank herre, jag vet det af gammalt... Ni eger ett litet gods neråt landet, der det finns en ymnig och frisk källader. Har ni lust att sälja det stället åt mig?

BRUKSPATRON. Nog ville jag gerna sälja det, men jag fruktar det skulle se underligt ut.

KNUT. Inte om ni säljer, men väl om ni köper, ty när en affärsman nu för tiden börjar köpa mycket landt-

att han har
bönder med,
tusen riksdaler

ten.
ra är är den

en.

Ursäkta, jag
(pekande på
op. Vilja ni,
tinga hus och
(Under det han
mina herrar!
var kolare.
dolf.)

till frökern

hennes syster-

ni den äldre

undergörande
agot åt gamla
till apoteka-

at från apoteks-
ser jag! (Till
(Ernst går in.)

...t?

... med sig
... mig att

... Sundhets-

... hand der,
... collegium.
... mig ett
... der väl-

... importen
... frossor.
... i Sverige
... ? ... Da
... g?
... refiga så.
... säkta ...

... hus!

... de jag rätt,

... jag genast

... dig mer

... insta snar-

... Jag skall

... mej i dag?

... om du är
... stöpt dig för

... och jag

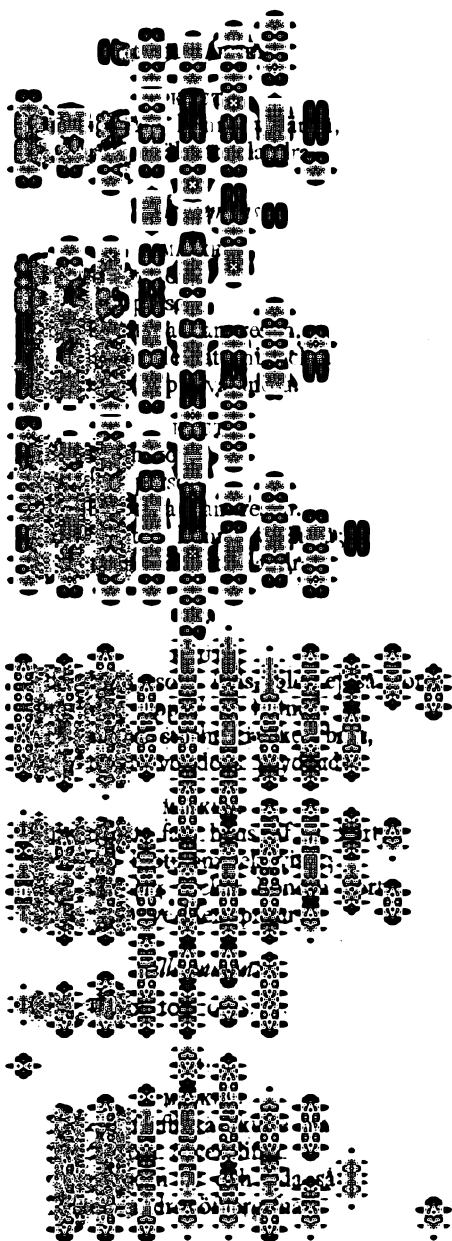
... du aldrig

... innan jag

Al viljes och
grimaser åt
Du är en
har döden
ta.
öröjer med sa
en gammal
apotekaren,
är bara en
en fröken sa
har man nu
Samma språk
de då aldrig
!

Gluntar.

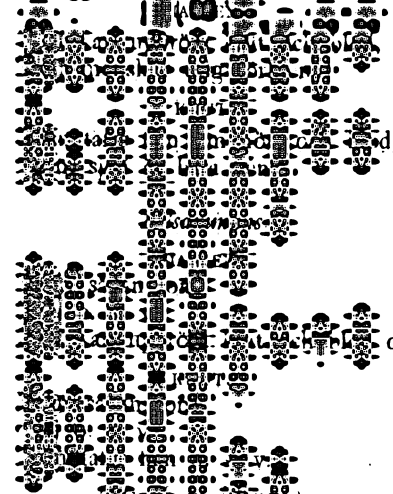
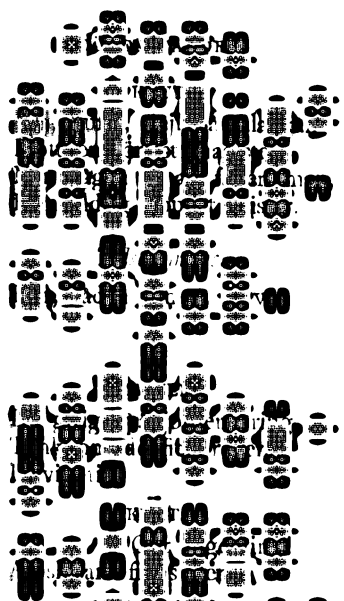
6-38

6-38

6-38

6-38

6-38

O. S. V.

Nörrar i fonden

net

olf skulle

att ställa

ants alla

essa, har

annt jag

baka mot

NZ (något

h med

ån

nerovsvag,

Ni tarivar

oktor, tro

ir sa lätt

ill vrede,

ickor da?

ir jag sa

Stackars

lärjunge

KNUT. Ja, efter min nya metod... man för läppen till pulsen och smakar på den... det är ju så naturligt, det.

FRÖKEN. Och så enkelt se'n... Men hvad skall jag bruka mot mitt hår, som börjar skifta något i grått?

KNUT. Låt raka bort det.

FRÖKEN. Ja, men då följa ju de svarta lockarne med?

KNUT. Nej, de ska vara kvar... det är bara de gråa som ska bort, och äfven de som ha anlag för att bli gråa.

FRÖKEN. Det blir ett fasligt arbete, det.

KNUT. Ja, det blir det...

FRÖKEN. Och så har jag fått åtskilliga rynkor i ansigtet.

KNUT. Det hjälps med tiden... de gå bort af sig sjelfva.

FRÖKEN. Tror herr doktorn det?

KNUT. Och om de också inte skulle gå bort, så få de snart flera i sällskap, och då märker man inte så noga hvarje enskild rynka.

FRÖKEN. Ja, doktorn har fullkomligt rätt.

KNUT. Jag råder emellertid fröken att besöka den nya badanstalt, jag håller på att anlägga. (*Ernst kysser Amalia änyo på hand.*)

FRÖKEN. Hvad var det?... Det lät nästan som en riktig kyss.

KNUT. Nu håller min embetsbror på att undersöka unga frökens hjerta.

FRÖKEN. Gör man också det med läpparne?

KNUT. Ja visst, efter min nya metod. Förut begagnade man ett slags lurar af sockerkist eller mahogny, men man kom inte längre in i hjertat för det... Nu formar man i stället munnen som en lur... så här ungefär (*fasonerar munnen*), och det slår aldrig felt, det kan jag försäkra.

FRÖKEN. Herre Gud! Så enkelt!... Men om en karl får ondt i hjertat, undersöker man det på samma sätt?

KNUT. Nej, tusan!... Vill man veta hur en karls hjerta är beskaffadt, så begär man låna pengar af honom; lånar han ut, då har han ett bra hjerta... lånar han icke ut, då har han ett dåligt hjerta... Ack! Fröken kan inte föreställa sig hvad det finns för en mängd dåliga hjertan.

FRÖKEN. Men när herr doktorn sjelf sonderar ett fruntimmershjerta; brukar inte doktorn då sjelf att... (*Håller*

andra åt

gnottager

er som

h skada

liga na-

de Sue,

personer

något

(n.)

men så

sequent

ted den

utrot. .

fram till

är den

så god

wore jag

nej, jag

det här

sfiskaln,

så rasande . . .

(*Amalia.*)

. . . Förbarma

Jag hörde till
var opasslig,

... Jag har

... år! (*Afsides.*)

... herrn som sist

... mig med det

... tid att bättra

... får presentera

... rjunge.

... inspektor på vår

... Hur vågar

... mittkopporna i

... na! (*Faller på*

... te?

... mig för kolare.

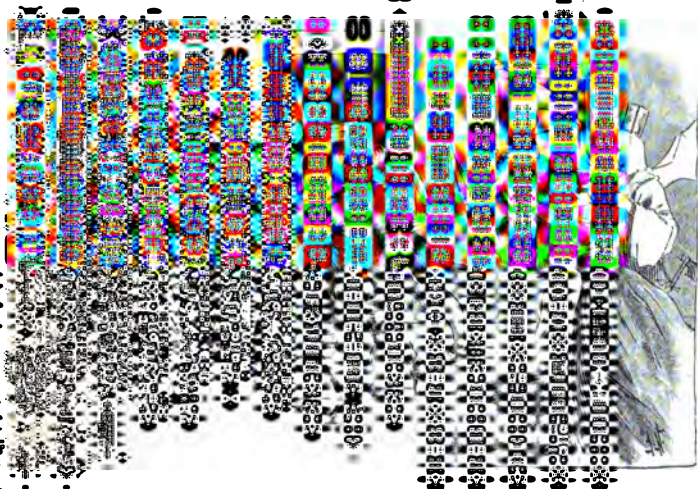
... enter inkomma.)

... af värsta slag.

ring sig

g bord,

nen! ...

Ut med

Ut med

. Altera-

nen, ahl

n er tant

alia leda

miste både om
 ... vi ha till-
 e än intet ...
 sljus.
 ts.
 pske äfven en
 så många år-
 . Men skulle
 ... Ni måtte
 rest dit, aldrig
 göra gufar en
 jag slipper hel-
 och jag har ju
 en hufvudgård.
 iderna äro så
 skriftlig för-
 raderar.
 ... Jag hoppas
 ellan himmelen
 riktning åt alla
 under Masken,
 honom genom
 an. En mängd
 upplysa rummet.

LEHEN (en
 lida, äro
 klara.

ni).

et är så
 här.

... när
 jorden.
 heter

Mättlig-
 alsen ...
 klara ...

Mättlig-
 så olika

ka? De
 borta

bytin-

enniskor
 inärer af

utmärkte stats-

tade sorten...

mängd poeter

stora snillen.

Det finns så

många generaler.

för tjocka och

andra små som

ministrar och

och halla sådant

det har visst

der andra då,

köftet?

är märkvärdigt

dem genom

det der för en

ett sådant ljus på

är, laga att jag

hos mig, så är

(Putsar ljuset.)

och tack, äl-

bli så hederligt.

min betjening.

ETEN,

in, något
snar sig.
(v.)

anlägger
obskinnss-
oslägtets
ngagerat
klockan

innerier,
nar sjelf
för öfrigt
olyckliga
(v.)

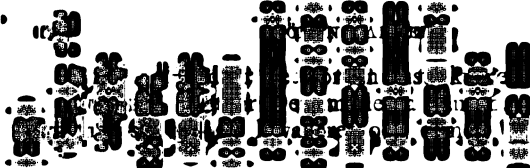
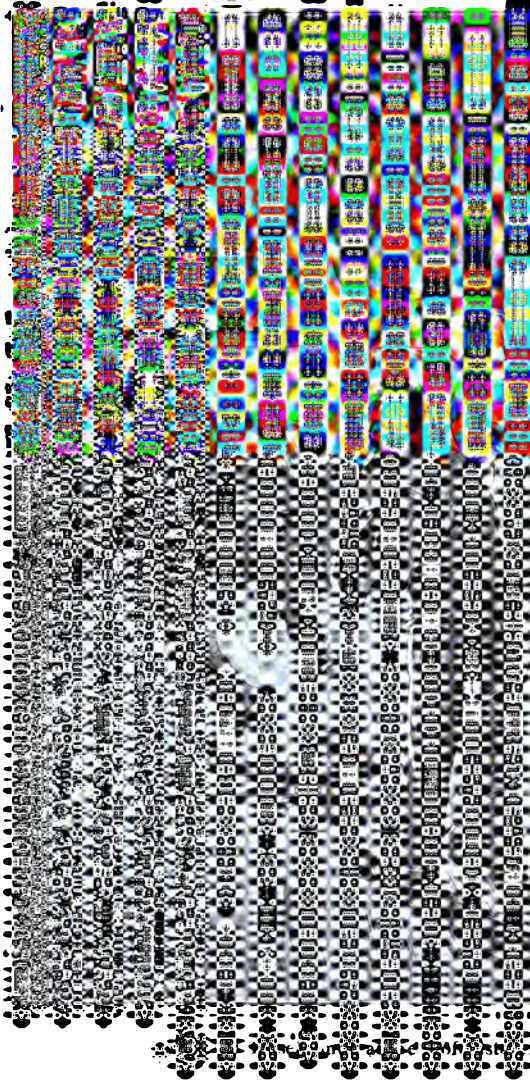
brustna

hjet
och för-
rdare blir
enhet för
arscherar

den verk-
gör. Han
ger af de
folken.
en: »Nu

sitt sätt.
ingen lätta
ar ganska
inner vid

Han har redan
jag kunde ge

1

1

1

1

1

1

1

hit herr
an afbryles
essa toner?

bästa och
gheten ...

försvinna,
uthållande
rikt upp-
berömdaste
XII, Karl
I fonden
densamma
udinna och

närmar sig

den öppna
en diamant-
(en).

En genius
immorteller.
(etter.)

park, i hvars
ans Tempel».
dan närmast

WERSVANZ.
da könen.
d fram
allt

varför springer
var gentilaste

...tur på
...innan

i, kára

ju bara

esa till
gå ål

afse!

ade . . .
a borde

prhand,
ta kun-

ieteten.

ju ett
nna sig
ar desto

man på
(en.)

att vara
nen ...
mycket

för på-
g redan

r ovär-
fröken

RUDOLF. Och efter nu farbror är närvarande, så bär jag farbror vara god upplysa, huruvida min kusin Ernst är doktor eller ej.

FRÖKEN. Nå, är inte herr brukspatrons brorson läkare?

BRUKSPATRON. Nej, det är han visst inte... han är min inspektor.

FRÖKEN (*föraktligt*). Inspektor!... Bara inspektor!

BRUKSPATRON. Men mycket bättre än många brukspatroner... Sätter ni större värde på min brorson Rudolf, som är ingenting?

FRÖKEN. Ja, det är ändå något... men inspektor, det är fasligt! Amelie! Amelie!

AMALIA. Förlåt mej, goda tant!

FRÖKEN. I alla fall har man bedragit mej, och det är oförlåtligt.

RUDOLF. Ja, visst... men det är den der charlatanen som är skulden till allt... Der kommer han... i herrskapets närvaro måste han ge mig upprättelse.

Andra scenen.

DE FÖRRE. KNUT.

ALLA (*omringande Knut*). God morgon, god morgon, herr doktor!

KNUT. God morgon, mitt herrskap! Hur många glas har herrskapet druckit i dag?

EN GÄST. Tolf, herr doktor.

KNUT. Godt!

EN ANNAN GÄST. Tjugu.

EN TREDJE. Fem och tjugu.

KNUT. Godt! Godt!

RUDOLF (*fattande Knut vid handen och framdrager honom*). Se så, min gunstig herre! Det fågnar mig att kunna dmaskera er.

KNUT. Hvad behagas?

RUDOLF. Vågar ni ännu påstå, att min kusin är läkare?

FRÖKEN. Ja, det var ju som sådan ni presenterade honom för mig?

KNUT (*afsides*). Aj!

RUDOLF. Och har jag ännu smittkopporna i faggorna?

friga bad-

unnat ställa

immer af

lja ni ta

af nerv-

umpa.)

vnenera af

v.

(dor.)

van! Det

kommit hit?

ns. (Kysser

dig min

örsona dig

att mycket

när det

jag visa

Lat oss gå

ut... och

gar, om ej

8

mar det icke
bättre, om
dlarna, som
att ha en så
plocka fram
ningarna har
ningarna . . .
de väl få på
less.
folk far till
lika mycket
man annat
anmäla oss

Enma, vill jag
mycket bad-
Sörköping och
te så frekven-
artist skickat
prier öfver två
med hos mig
ag . . . Men är
porta? . . . Ur-
angeläget att
jag kan just

Hvem
ligga i
m om

Ar det

na bror-

vanliga

är till

när ni
rostet.

Glä, Gud

orn!...

...

ro upp-

tåg!...

(Max drefler).

hur känns det?

...n, så...

de hinna.

or jag kommit

kring som gal-

bli trampad på

kan!

på min gufar,

et der? Kors,

ysliga gikten i

det der för ett

ett, ett oskyldigt

pågot om barn-

att gå.

att kurera mig

g.

ca mig?

da med dig!

vudet igen?

att i hufvudet?

ing... men det

ebarn?

brukspatron får

frädd, och det på

ar ut.)

Jag reser
in mina
sin väg,

an reser
till bad
springa
ligt kan

en faslig
hela dess

ju den
pa det

Gör det
erhet för
som äro
ackord
deles ur

kså mitt

vill? ...
jag för-
enda jag

det bäst

en kall-

omättliga
ta affärer.

(*Närmar sig gymnastikställningen och sparkar till den.*) Hvad skall det der tjena till?

KNUT. Det är ju sjukgymnastik... Skall det vara en benrörelse?

MASKEN. Det der var Lings påhitt... också sade jag honom sanningen, när vi för några år se'n träffades... och får jag väl en gång tag i Branting och Säterberg, så skola de, min själ, också få på pelsen, det lofvar jag.

KNUT. Saa.

MASKEN. Det här bär ju alldeles uppåt väggarna... I ungdomen gör menniskan allt för att gå mig till möte och tjena mig... men bara hon blir äldre, så börjar hon krångla emot och det på tusende sätt. Det råder bara falskhet här i världen.

KNUT. Kors! Det var ledsamt, det... därför om jag vore i gufars kläder, så droge jag mig genast ur världen.

MASKEN. Du är en otacksam gök... Men så var det med Kisamor också, och på samma sätt med alla som jag dragit fram ur den obildade hopen... Men hädanefter skall jag bara hålla mig till dem som grundligt studera vetenskapen... det är åtminstone gentilt och resonabelt folk.

KNUT. Det är rätt, och som jag icke en gång är medikofilare, så adjö, gufar... helsa hem och tack för sist! (*Vill smyga sig bort.*)

MASKEN (*hejdar honom*). Du måste följa mig!

KNUT. Ska jag? .

MASKEN. Ja, just du.

KNUT (*slår emot honom med händerna*). Omöjligt, jag har så ofantligt brådtom, så...

MASKEN. Hjelper inte... du måste med.

KNUT. En annan gång, men inte nu... hela sällskapet väntar mig i brunnssalongen... det blir brunnssbal, och jag måste öppna balen.

MASKEN. Den blir kontramanderad.

KNUT. Men det är ju mot aftalet!... Ni måste först stå vid min hufvudgård, kommer inte gufar ihåg det?

MASKEN. Men du har vant dig att ligga utan hufvudgård, din skälm... Se så, framåt marsch nu!

KNUT (*afsides*). Skulle det vara allvar? (*Högt.*) Men det der är ju alltför ledsamt...

MASKEN. Jo, jo, min gubbe, känn på den tobaken.

här

frack?

öktorn

hästar

star.

du, din

v.

v.

öfver åt

pekar

v.

der.

sig ditåt Knut

och ger honom
(tikare).

lopp.
(rikarn).

hoppande åt mot-

Kors, en sådan

get bort-
intscenen

RÖKEN
och

damerna

är gufar
ingen får

är tänker
derrätta,
nal, och

amma åt
flickor,

da ingen
glace?

aro som
någon kan

länge jag

för någon af

polka.

du få se, det!

ufar och sätter

a notabiliteter

nte i någon

te? Och inte

afva vanligtvis

sa, presentera

tera sig sjelf,

Den som bara

er sig om håret

det vara.

språttande steg

sig djupl, men

jag trodde...

alongslejon...

onom... Men

dansande flicka

afslägsnar sig

sin väg...

stor! Hvad är

man allmänt

ormodligen?

innat intressera

sländska

sak och
ha ju

ht?

pet som

är det
kulle ha

fröken.

HAGEL.

g fatt i

som jag

finger-

jag gifvit

n tråkig

n genre,

(sändar ut.)

alldeles

det icke

herrar?

känner

kanta.

st om det är
vålförsedda

af börsar...
komma åt en
kärng... det
kommer ur

ss slå ett slag
Blir varse por-

ifven). Hvad

arbror, hur de

låt oss gå

drag... det är

ina herrarl...
ögonen emellan

Hagel.)

arl

Jag såg dem
äro de!

illa roligheten.

äro de?

egingo stölden

ur herrgården,

önade och und-

teras anletsdrag

andt dessa lito-

min son!

sökt ban-
ar ha vi

Ge hit!

... Fyra

Jag kan

nte dör af

Nitton

od mig!

stor ...

god och

i nagon

(Hagel

förlåta

far! Men

jag egnat

sätta den

ufvar och

ntas och

da malare

et att jag

blef mig

ra tusen!

an er väl-

ut tusen!

RUDOLF. Men, bästa farbror, inte går det an . . . hennes tant, den gamla fröken . . .

BRUKSPATRON. Tag hennel! Tag hennel! (*Börjar ånyo bläddra i plånboken.*)

Femtonde scenen.

DE FÖRRE. FRÖKEN SILFVERSVANZ.

FRÖKEN (*hastigt instörtande, med blekt och förstördt utseende*).
Hjelp! Hjelp!

ALLA. Hvad är det? Hvad är det?

FRÖKEN. Doktorn! . . . Doktorn! . . . Jag måste vara
fasligt blek i ansigtet! . . . Mina ben svigta . . . håll i mig så
många som möjligt!

ALLA. Nå, hvad är det då?

FRÖKEN. Jag skulle ner för att få min halsrörelse, då
doktorn i en hast började tala så underligt, liksom han
yrade . . . och rätt som det var, föll han till marken blek,
afsvimmad och . . .

ANNA (*häftigt*). Min goda, min älskade farbror! (*Rusar ut.*)

ALLA (*ropande om hvarandra*). Till doktorn! Till doktorn!
(*Hastar ut. Melodien till »Gubben är gammal o. s. v.» upp-
spelas, hvarunder Masken inträder från ena sidan och går ut
långsamt genom den andra, hotande med upplyft finger.*)

Tablå.

*Musiken fortfar till dess förhänget bortdrages. Ett mindre
rum med en bäddad säng, som står nära rampen.*

Sextonde scenen.

KNUT (*liggande klädd på sängen*). BRUKSPATRON. ERNST.
THEODOR. FRÖKEN SILFVERSVANZ. AMALIA.

ANNA. BADGÄSTER (*alla stående omkring sängen,
dock så, att den ej undanskymmes för åskådaren*).

ANNA. Se så, goda farbror, nu äro alla fönster och
dörrar tillslutna, såsom farbror önskade.

KNUT (*med matt röst*). Tack, mjtt barn! Tack, mina
vänner!

te farligt?
 et är inte

från när-

kan rädda

blod än
 jag. (Tit-

vill ta in

för att ta

oktor?
 och det är

är så rädd

ver akande,
 id armbågen

ställer sig

sängen?

ascha.

aflägsnen
 lägga med

ANNA. Låt oss lemna honom i ro. (*Alla utom Masken draga sig åt fonden.*)

KNUT. Nå, gufar, hur står till med våra affärer nu då?

MASKEN. Mycket bra... Som du ser, så har jag själf kommit för att hemta dig.

KNUT. Det var mycket artigt det... men ni kan väl inte begära att jag, som är så sjuk, skall ge mig ut att åka och skaka på landsvägen?

MASKEN. Åka är mycket helsosamt för en sjuk... i synnerhet en sådan skjuts.

KNUT. Jag förstår nog det... men i ett sådant väder!

MASKEN. Jag har tagit med mig en täckt droska, och det går inte an att låta den stå och vänta.

KNUT. Ah, jag betalar gerna väntpengarna, jag... eller det är så godt att spänna ifrån och ställa hästen i stallet... jag vet ingenting värre än att brådska och fjeska.

MASKEN. Inte något krångel nu... det bör ju vara en glädje för dig att dö på höjden af din ära?

KNUT. Jag är inte alls äregirig... jag lefver hellre med måttlig ära än dör med för mycken.

MASKEN. Ditt porträtt har i dessa dagar utkommit i Stockholm, och snart hänger din bild i hvarje stuga.

KNUT. Skönt... då kan ingen mer säga, att jag är en obildad läkare.

MASKEN (*framtager ett fickur och ser på det*). Klockan fattas två minuter i sex... när sista sexslaget ljuder, måste vi åka.

KNUT. Jaså, själfva sextiden... det är hårdt... Men är det då verkligen så nödvändigt?

MASKEN. Ja visst... ty om jag ej tagit dig när sista slaget ljuder, så måste jag vänta på dej i femtio år.

KNUT (*skriker till*). Ha! (*Sansar sig*). Nå väl, jag har väntat på er i nästan lika många år... halfva vägen hvar, söta gufar!

MASKEN. Nej!

KNUT. Men om jag kastar mej öfver åt andra sidan?

MASKEN. Hjelper inte... jag står i alla fall vid hufvudgården, sådan den är... se så, inga propsningar mer! (*En vägghocka börjar slå sex.*) Klockan slår... blott ett underverk räddar dig!

KNUT. Ja, ett underverk. (*Sticker ena armen under sängen.*)

MASKEN. Nu kör jag!

som sette
den befinner
Morgens,

om golfvet,
(ern.)

sängen).

omringa

benen!

O. S. V.

Mel. ur Zigenerskan.

KÖR.

Men hur skola vi det här förstå!
Ni för oss det strax förklara må!

KNUT.

Hvad då? Hvad då?

Kuplett.

Mel. Dryckesvisa ur Lucretia Borgia.

Kanske döden för ämnet för allvarsam är,
Jag den satsen visst icke vill jäfva;
Men för den, som jemt honom i tankarna bär,
Han på långt när så farlig ej är.
Blott en brottsling för honom kan bäfva
Och i oro för grafvarna sväfva,
Ty af skuggande moln är hans himmel besatt,
Ingen stjärna bestrålar hans natt,
Och han har skäl
Att frukta väl.
Men den redlige fruktar ej grafvarna, då
Bakom dem han har himlen den blå.

KÖR.

Men den redlige o. s. v.

(Riddn faller.)

—•—

soner.

ore.

50.

er

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

25.

50.

50.

25.

25.

25.

50.

50.

25.

50.

50.

25.

25.

50.

50.

50.

25.

25.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

50.

öre.

gen (8 h.	25.
0 h. 4 d.)	50.
h. 2 d.)	25.
h. 3 d.)	50.
4 h. 3 d.)	50.
2 d.)	50.
2 h. 1 d.)	25.
3 h. 2 d.)	50.
rarar (4 h.	50
nykelhället	25.
2 d.)	25.
halsduken	50.
(3 h. 2 d.)	35.
ln (3 h.	25.
h. 2 d.)	25.
elin (6 h.	50.
as (1 h. 6 d.)	30.
nte! (6 h.	50.
and (2 h.	35.
h. 3 d.)	35.
trar (7 h.	50.
i Drif-	50.
8 d.)	50.
herag (5 h. 3 d.)	50.
kor (5 h.	50.
xogen (3 h.	50.
lofning (4 h.	50.
2 d.)	50.
ningarna (2	50.
(2 h. 1 d.)	60.
7 d.)	75.
(3 h. 2 d.)	50.
(3 h. 3 d.)	50.
(2 d.)	50.

